

תוספת מס' 1

על העיתון הרשמי, גליון מיוחד, מס' 1588 מיום 14 ביוני, 1947.

התוכן:

עמוד	פקודת שחוקקו
121	פקודת עדה דתית (המרה) (תיקון), מס' 15 לש' 1947
122	פקודת כתי"מ שבשש העשייתיים, מס' 16 לש' 1947
125	פקודת מלווה מלחמה (איגרות-חוב למוכ"ז) (תיקון), מס' 17 לש' 1947
125	פקודת פנסיה לגודווין, מס' 18 לש' 1947
126	פקודת מועצות מקומיות (תיקון), מס' 19 לש' 1947
127	פקודת מס רכוש הקלאי (תיקון מס' 2), מס' 20 לש' 1947
128	פקודת מלווה מלחמה (תיקון), מס' 21 לש' 1947
129	פקודת כסחר עם האויב (תיקון), מס' 22 לש' 1947
131	פקודת מכס (תיקון), מס' 23 לש' 1947
132	פקודת פנסיות (תיקון), מס' 24 לש' 1947
132	פקודת בריאות העם (תיקון), מס' 25 לש' 1947
133	פקודת שירות ציבור (הענקות נוספות), מס' 26 לש' 1947
135	פקודת הסינויות ויתרונות של האומות המאוחדות, מס' 27 לש' 1947
138	פקודת פיקוח על מזונות (הקניית תוקף למינויים מסויימים), מס' 28 לש' 1947
138	פקודת בתיסוהר (תיקון), מס' 29 לש' 1947

פקודת עדה דתית (המרה) (תיקון),

מס' 15 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת העדה הדתית (המרה).

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתונה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת העדה הדתית (המרה) (תיקון), 1947, ותהיה פרק קצ"ו, פרק קכ"ז.

הפקודה הזאת תיקרא פקודת העדה הדתית (המרה), הקרויה להלן „הפקודה העיקרית“.

הפקעת סעיף 2 של הפקודה העיקרית וההצטרף בסעיף אחר.

2. סעיף 2 של הפקודה העיקרית יופקע, והסעיף הבא יבוא במקומו:—

2.—(1) אדם, שהמיר את עדתו הדתית ורוצה כי תינתן בפקודת חוקית לאיתה המרה, יקבל מאת ראש העדה הדתית, שאליה נספת, או מאת האדם שמינהו או הכיר בו ראשה של אותה העדה הדתית כראשו המקומי של סניף אותה העדה הדתית בשטח שבו הוא יושב, תעודת-אישור, המעידה שנתקבל אל אותה העדה הדתית, ויודיע את העובדה למושל המחוז במחוז שבו הוא יושב.

(2) משתנוה דעתו של מושל המחוז בדבר זיהויו של המבקש ומשתוראה לו תעודת-האישור, שעליה מרמז סעיף-קטן (1), ירשום את דבר המרת העדה; ויתן למבקש תעודת-אישור על אותו רישום.

(3) מושל המחוז ישלח העתק של תעודת-האישור על אותו רישום לראשה של העדה הדתית שאליה נספח המבקש, וכן לראשה של העדה הדתית, שעמה היה המבקש נמנה קודם לכן.

3. יהיו רואים את הפקודה הזאת כאילו נכנסה לתקפה ביום 16 בדצמבר, 1927, ואותן תוצאות עצמן תהיינה נובעות מכל הבחינות, כאילו נכנסה לתקפה באותו תאריך.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

13 ביוני, 1947.

פקודת בתי-משפט תעשייתיים,

מס' 16 לש' 1947.

פקודה המתקינה כוננות בית-משפט תעשייתי.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת בתי-המשפט התעשייתיים, 1947, ותיכנס לתקפה בתאריך שיקבענו הנציב העליון בהודעה בעיתון.

2. בפקודה הזאת —

„בית-משפט" מובנו בית-המשפט התעשייתי שנתכונן לפי הפקודה הזאת, והוא כולל כל חטיבה שלו וכל חבר יחיד של בית-המשפט, שאליו עשוי עניין להיות מועבר להכרעה;

„חטיבה" מובנה כל קבוצה של חברי בית-המשפט, שהורכבה — כאשר יהיה הנשיא עשוי להורות — כדי לשמוע עניין כל-שהוא שהועבר לבית-המשפט ולהכריע בו;

„מנהל" מובנו מנהל מחלקת העבודה, והוא כולל כל משנה-למנהל; „נוהג-מלאכה" מובנו כל כלל, נוהג או מנהג בדבר העבודתם, אי-העבודתם, תנאי העבודתם, שעות עבודתם או תנאי עבודתם של עובדים כל-שהם או סוג עובדים כל-שהוא במוסד או בסוג מוסד כל-שהם או במלאכה או תעשייה או בענף מלאכה או תעשייה כל-שהם;

„נשיא" מובנו נשיא בית-המשפט התעשייתי; „סכסוך-עבודה" מובנו סכסוך או מחלוקת כל-שהם בין מעבידים ועובדים, או בין עובדים ועובדים, בויקה אל העבודתו או אי-העבודתו, או דבריה-העבודתו או תנאי עבודתו, של אדם כל-שהוא;

„עובד" מובנו אדם כל-שהוא שהתקשר בחוזה — או עובד לפי חוזה — עם מעביד, בין שהחוזה נערך בעניין עבודת-כפיים, ובין בעניין עבודת לבלרות או עבודה אחרת, בין שהוא מפורש ובין שהוא למד מעניינו, בין שהוא בעל-פה ובין שהוא בכתב, ובין שהוא חוזה שירות או שוליאאות ובין שהוא חוזה להוציא לפועל באופן אישי עבודה או יגיעה כל-שהו.

3.—(1) לצורך יישוב סכסוכי-עבודה באופן שהותקן בפקודה הזאת היה יהיה בית-משפט תעשייתי מתמיד.

ורכב בית-המשפט.

(2) הנציב העליון רשאי למנות אותו אדם, שיהיה עשוי לראותו נאות, להיות נשיא בית-המשפט, והוא ישמש במשרתו כל-זמן שיואיל הנציב העליון לרצות בכך.
 (3) חברי בית-המשפט יתמנו גם הם בידי הנציב העליון, והם יכללו בני-אדם, שלדעת הנציב העליון מקצתם בני-אדם בלתי-תלויים ומקצתם בני-אדם המייצגים מעבידים ומקצתם בני-אדם המייצגים עובדים, ונוסף על כך — אשה אחת או כמה נשים.

(4) חברי בית-המשפט יהיו —

(א) בני שלושים שנה לכל הפחות; וכן

(ב) גתנים בריטיים או פלשתינאיים (א"י).

(5) חבר בית-המשפט ישמש במשרתו במשך אותו פרק-זמן, שיהיה הנציב העליון עשוי לקבעו בשעת מינויו של אותו חבר:

בתנאי כי —

(א) חבר רשאי להתפטר בכל זמן, מתוך שימסור הודעה בכתב לנשיא;

(ב) חברותו של אדם כל-שהוא תסתיים, אם הוא פוסק מלהיות נתין בריטי או פלשתינאי (א"י);

(ג) הנציב העליון רשאי לסיים בכל זמן את חברותו של כל אדם, אשר בגלל נימוק כל-שהוא אינו נאות — לדעת הנציב העליון — להיות חבר, או פסק מלהשתייך אל סוג (כמתואר בסעיף-קטן (3) של הסעיף הזה), שבו נתמנה.
 (6) שום דבר שבסעיף הזה לא ימנע את התמנותו מחדש של אדם כל-שהוא, הראוי להיות חבר.

הרכב בית-המשפט
 לשם סידור עניינים
 שהועברו אליו.

4—(1) הנשיא יכול להורות כי בעניין כל-שהוא, שהועבר אל בית-המשפט, תטפל הטיבת בית-המשפט או חבר יחיד של בית-המשפט, שלדעת הנשיא הוא חבר בלתי-תלוי.

(2) יושבי-ראש החטיבות יבחר בהם — בדרך-כלל או במיוחד — הנשיא מרשימה של חברים, שבשםם יקרא הנציב העליון, ואשר יהיו — לדעת הנציב העליון — חברים בלתי-תלויים:

בתנאי כי הנשיא יכול לשמש בעצמו יושב-ראש של חטיבה, אם ימצא לנכון לעשות כן.

(3) בהסכמת הצדדים רשאי בית-המשפט לפעול, אף-על-פי שמצוי בו מקום פנוי, ולא תוקשה שום קושייה על שום פעל, משא-ומתן משפטי או הכרעה של בית-המשפט ולא יינטל תקפם בגלל כל מקום-פנוי כזה, אם רק הושגה תחילה הסכמה כזאת.

(4) בכל עניין, שבו נראה לו למועיל לעשות כן, רשאי בית-המשפט להסתייע — לפי שיקול דעתו של הנשיא — ביושב-מומחה או ביושבים-מומחים, והוא רשאי ליישב את העניין — כולו או מקצתו — בעזרתם של אותם יושב-מומחה או יושבים-מומחים.

חבר עוברי בית
 משפט.

5. הנציב העליון רשאי למנות מספר מספיק של בני-אדם, שיצורפו אל בית-המשפט כרשמים, לבלרים, כתבנים ומתורגמנים, שימלאו — כסדרם, מתוך ביצוע כוחותיו והרשאותיו של בית-המשפט — אותן חובות, שיהיה הנשיא עשוי ליעדן להם מזמן לזמן.

6. הנציב העליון רשאי להתקין תגמולים לתבריו ולחבר-עובדיו של בית המשפט, ואותם תגמולים ישולמו מתוך קרנותיה הציבוריות של ממשלת פלשתינה (א"י).
7. בית-המשפט ישב לדין בירושלים או באותו מקום אחר, שיהיה הנשיא עשוי להורותו מזמן לזמן.
8. (1) כל סכסוך-עבודה, בין שהוא קיים ובין שחוששים לו, רשאי כל אחד מן הצדדים בו — הוא עצמו, או מי-שהוא בשמו — להודיע עליו למנהל.
- (2) המנהל יעיין בסכסוך כל-שהוא, שהודיעו לו עליו כן, ויהיה רשאי לנקוט אותם צעדים, העשויים להיראות בעיניו מועילים, כדי לחקור או ליישב את הסכסוך.
- (3) מקום שקיים סכסוך-עבודה, או שחוששים לו, רשאי המנהל — מתוך כפיפות למה שנקבע להלן — להעביר את העניין לבית-המשפט לשם יישוב, אם הוא רואה לנכון לעשות כן ואם מסכימים לכך שני הצדדים.
- (4) המנהל רשאי להעביר לבית-המשפט — לשם קבלת עצה — עניין כל-שהוא, המתייחס לסכסוך-עבודה או לסכסוך-עבודה בכלל, או לסכסוך-עבודה מסוג כל-שהוא, או נובע מהם, או כל עניין אחר, שלדעתו יש להעבירו כן.
- (5) אם — לדעת המנהל — קיימים במלאכה או בתעשייה כל-שהן סידורים כל-שהם לשם יישוב-סכסוכים בדרכי עשיית-שלום או בורות, באותה מלאכה או תעשייה או ענף כל-שהוא מהן, וסידורים אלה נעשו בהמשך להסכם כל-שהוא בין ארגוני מעבידים וארגוני עובדים, המייצגים — כסדרם — חלקים ניכרים של המעבידים והעובדים העוסקים במלאכה או בתעשייה ההן, לא יעביר המנהל את העניין לשם יישוב או לשם קבלת עצה עליו — בהתאם לקביעותיו הקודמות של הסעיף הזה, אלא בהסכמת שני הצדדים בסכסוך, ואלא אם ועד-אשר הגיעו לידי חלון מליישוב את הסכסוך באמצעות הסידורים ההם.
9. ברשותו של בית-המשפט רשאים בני-אדם להתייצב בפני בית-המשפט במשאו-ומתן משפטי באמצעות עורך-דין.
10. מקום שאין חברי בית-המשפט יכולים לבוא לכלל הסכם בדבר פסק, יכריע בעניין היושב-ראש, שיהיה פועל בכוחותיו המלאים של בורר מכריע.
11. (1) מקום שסכסוך-עבודה כל-שהוא כרוך בשאלות בדבר שכר או שעות-עבודה, או שאלות אחרות בעניין דברים או תנאים של העבודה או דברים או תנאים המשפיעים על העברה, ושאלות אלה מוסדרות בפקודה כל-שהיא, שאינה הפקודה הזאת, לא יפסוק בית-המשפט פסק כל-שהוא, שיהיה בלתי-עקבי לקביעותיה של הפקודה ההיא.
- (2) בית-המשפט רשאי לתקן בפסק כל-שהוא שגיאת-סופר או טעות-סופר כל-שהן, הנובעות מתוך פליטת-קולמוס או השמטה מקריות.
- (3) מתעוררת שאלה כל-שהיא בדבר פירושו של פסק כל-שהוא של בית-המשפט, רשאים המנהל או צד כל-שהוא בפסק לפנות בבקשה על הכרעה באותה שאלה, ובית-המשפט יכריע בעניין לאחר שישמע את הצדדים, או בלא שישמעם כן, בתנאי כי תושג תחילה הסכמתם של הצדדים. הכרעת בית-המשפט תימסר בהודעה לצדדים והיא תהיה פסק לצרכי הפקודה הזאת והכללים שניתקנו לפיה.

תגמוליהם של
חברים וחברי
עובדים.

מקום ישיבה.

העברת סכסוכים.

התייצבות
באמצעות
עורך-דין.

חילוקי-דעות בין
חברי בית-המשפט.

פסק בית-המשפט.

12. הנשיא רשאי להתקין כללים להסדרת ההעברות לבית-המשפט והפרור צידורה של בית-המשפט. מתוך כפיפות לפקודה הזאת ולכל כללים כאלה, רשאי בית-המשפט להסדיר את הפרוצידורה שלו ככל אשר יראה לנכון.
13. המנהל יהיה אחראי למרכולה של הפקודה הזאת. הוצאות כל-שהן, שבהן יעמוד המנהל במרכולה של הפקודה, תשלמנה מתוך קרנותיה הציבוריות של ממשלת פלשתינה (א"י).
14. פקודת הבוררות לא תחול על העברה כל-שהיא לבית-המשפט לפי הפקודה הזאת.
- א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.
- 13 ביוני, 1947.

פקודת מלווה מלחמה (איגרות-חוב למוכ"ז) (תיקון),

מס' 17 לש' 1947.

- פקודה הבאה לתקן את פקודת מלווה המלחמה (איגרות-חוב למוכ"ז) (מס' 2), 1945.
- חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—
1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת מלווה המלחמה (איגרות-חוב למוכ"ז) (תיקון), 1947, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת מלווה המלחמה (איגרות-חוב למוכ"ז) (מס' 2), 1945, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית“.
2. סעיף 14 של הפקודה העיקרית יתוקן —
- (א) מתוך שתימחקנה מסעיף קטן (1) של אותו סעיף המלים „החל מן התאריך — שנקבע לפדייתה של איגרת-חוב כל-שהיא שעלתה בגורל — ולאחריו“, המצויות באותו סעיף-קטן, ותוחלפנה במלים „החל מן התאריך — שבו עלתה איגרת-חוב כל-שהיא בגורל — ולאחריו“; וכן
- (ב) מתוך שתימחקנה מסעיף-קטן (2) של אותו סעיף המלים „החל אחר תאריך פדייתה של איגרת-חוב שעלתה בגורל“, המצויות באותו סעיף-קטן, ותוחלפנה במלים „החל אחר התאריך שבו עלתה בגורל איגרת-חוב כל-שהיא“.
- א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.
- 13 ביוני, 1947.

פקודת פנסייה לגודווין,

מס' 18 לש' 1947.

- פקודה הבאה להרשות הענקת פנסייה, או פנסייה והענקה, או קצובה אחרת למר פרסי טראוורס גודווין, O.B.E.
- חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—
1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הפנסייה לגודווין, 1947.
2. למרות כל דבר הכלול בפקודת חיל-הספר של עבר-הירדן מזרחה, 1940, או בפקודת הפנסיית, 1944, יהיה מותר לנציב העליון להעניק למר פרסי טראוורס גודווין, O.B.E., פנסייה, או פנסייה והענקה, או קצובה אחרת לפי פקודת חיל-הספר של עבר-הירדן מזרחה, 1940, כאילו פרש מחיל-הספר של עבר-הירדן ביום 25 בדצמבר, 1946, בדרגת ליווטנאנט-קולונל באותו חיל.
- הרשאה להעניק פנסייה או פנסייה והענקה או קצובה אחרת.
מס' 34 לש' 1940.
מס' 1 לש' 1944.

3. כל תשלום בדרך פנסייה, הענקה או קצובה אחרת, שניתן למר פרסי טראוורס גודווין, O.B.E., לפני תחילת תקפה של הפקודה הזאת, שהיה ניתן בתוקף החוק, אילו עמדה הפקודה הזאת בתקפה בזמן שניתן אותו תשלום, יהיו רואים אותו כאילו ניתן בתוקף החוק.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

13 ביוני, 1947.

פקודת מועצות מקומיות (תיקון).

מס' 19 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת המועצות המקומיות, 1941.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת המועצות המקומיות (תיקון), 1947, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת המועצות המקומיות, 1941, הקרוייה להלן „הפקודה העיקרית“.

שם קצר.

מס' 36 לש' 1941.

2. סעיף 5 של הפקודה העיקרית יתוקן —

תיקון סעיף 5 של הפקודה העיקרית.

(א) מתוך שתוכנס, אל פסקה (2) של סעיף-קטן (1) שבו, המלה „ומשימות“ מיד לאחר המלה „האחרים“, המצוייה בשורה הראשונה של הפסקה הזאת; (ב) מתוך שתוכנס אל סעיף-קטן (1) שבו הפסקה הבאה, מיד לאחר פסקה (ב) שבו:—

(ב"א) דמים תמורת שירותים, שמספקת אותם המועצה המקומית, העשויים להשתלם בידי בני-אדם, הנהגים מאותם השירותים;”;

(ג) מתוך שתוכנסנה, אל סעיף-קטן (2) שבו, המלים „לפני בתי-משפט נקובים או אחרים“, מיד לאחר המלה „כך“, המצוייה בסוף הסעיף-הקטן ההוא;

(ד) מתוך שיוכנס אליו, מיד לאחר סעיף-קטן (2) שבו, הסעיף-הקטן הבא, כסעיף-קטן (3) שבו:—

„(3) בלי לפגוע בקביעה אחרת כל-שהיא של הפקודה הזאת, מקום שנתכוננה מועצה מקומית בשטח הכולל שני כפרים או יותר משניים, או חלקים מהם, יכול הצו — שלפיו נתכוננה אותה מועצה מקומית — להתקין קביעות בדבר התכוננותם של ועדים מקומיים בכל אותם כפרים או במקצתם או בחלקים מהם, בדבר הרכבם, שטח שפיטתם, וכוחותיהם וחוביהם, ובכללם כזה להרים ארנוניות, משימות, דמים וסכומי-השתתפות מרכוש או מבני-אדם שבשטח שיפוטם, בדבר המסירה לאותם ועדים מקומיים (בצמצומים או בתנאים או בלעדיהם) של תפקידים כל-שהם של המועצה המקומית, בדבר הרמתם — בידי המועצה המקומית — של סכומים, שיהיו משתלמים בידי אותם ועדים מקומיים, במקום ארנונה או ארנוניות, משימות, דמים או סכומי-השתתפות כל-שהם העשויים להיות מורמים בידי המועצה המקומית מרכוש או מבני-אדם בשטחי שפיטתם של אותם ועדים מקומיים, בדבר חלוקתן של הוצאות כל-שהן של המועצה המקומית בין הכפרים או חלקיהם, שלטובתם עמדה המועצה המקומית באותן הוצאות, ובדבר היפרעות המועצה המקומית — מאותם הוועדים המקומיים — את כל הסכומים או ההוצאות שתולקו, שאותם ועדים מקומיים עשויים לשלם למועצת המקומית“.

הכנסתו של פועל
חדש, כסעיף 6א,
אל הפקודה
העיקרית.

3. הפקודה העיקרית תתוקן מתוך שיוכנס בה, מיד לאחר סעיף 6, הסעיף הבא, כסעיף 6א של אותה פקודה:—

קנס על אי-תשלום
ארנוניות.

6א. (1) מועצה מקומית רשאית להתקין — בהחלטה, באישורו של מושל המחוז — כי אם לא ישולם סכום כל-שהוא בגין ארנונה כל-שהיא, במשך שישה חדשים למן התאריך שבו נעשה אותו סכום משתלם לפי קביעותיהם של הפקודה הזאת או של הצו שלפיו נתכוננה המועצה המקומית, יוסיף עליו סך שאינו עולה על 20 אחוזים מן המאה בסכום שלא שולם, כקנס על אותו אי-פרעון, וקביעותיה של הפקודה הזאת המתייחסות לגבייתן והיפרעותן של ארנוניות תחולנה על גבייתן והיפרעותן של אותו סך:

בתנאי שתהיה המועצה המקומית רשאית — באישורו של מושל המחוז — למחול, לאחר שיובאו לפניה טעמים נאותים, על אותו קנס, בשלמותו או בחלקו, וכך רשאית היא להפקיע או לשנות אותה מחילה מזמן לזמן, במקרה של אי-פרעון נמשך והולך.

(2) מקום שהחליטה מועצה מקומית החלטה כרשום בסעיף-קטן (1), תפורסם הודעה בעיתון כי הוחלט כן.

(3) מקום שמגיע סכום כל-שהוא בגין ארנונה כל-שהיא שאליה מתייחסת החלטה כאמור לעיל, בזמן שבו מתפרסמת הודעה על אותה החלטה בעיתון, לא יחול הקנס, שהותקן בסעיף-קטן (1), על אותו סכום או חלק כל-שהוא ממנו, אלא אם ובה במידה אשר אותו סכום, או חלק כל-שהוא ממנו, מגיעים (למועצה) כתום שישה חדשים למן תאריכו של אותו פרסום.

תיקון סעיף 9 של
הפקודה העיקרית.

4. סעיף 9 של הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שיוכנסו, אל סעיף-קטן (1) שבו, פסיק ואחריו המלה „משימות“, מיד לאחר המלה „תשלומים“, המצוייה בשורה החמישית של הסעיף-הקטן ההוא.

הקניית תוקף.
פרק פ"ד.
מס' 36 לש' 1941.

5. צו כל-שהוא שניתן, או חוקי-עזר כל שהם שהותקנו, לפי פקודת המועצות המקומיות או לפי הפקודה העיקרית, והם עומדים בתקפם בתאריך תחילת תקפה של הפקודה הזאת, וכל פעלים שנעשו לפי כל צו, חוקי-עזר או פקודה כאלה, יהיו רואים אותם כאילו ניתנו, הותקנו או נעשו בתוקף החוק, אם היו ניתנים, מותקנים או נעשים בתוקף החוק, אילו היתה הפקודה העיקרית, כפי שתוקנה בפקודה הזאת, עומדת בתקפה בזמן שניתנו, הותקנו או נעשו, והם ניתנו, הותקנו או נעשו לפיה.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

13 ביוני, 1947.

פקודת מס רכוש חקלאי (תיקון מס' 2),

מס' 20 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת מס הרכוש החקלאי, 1942.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

- שם קצר. מס' 5'ש' 1942.
1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת מס הרכוש החקלאי (תיקון מס' 2), 1947, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת מס הרכוש החקלאי, 1942, הקרוייה להלן „הפקודה העיקרית“.
2. סעיף-קטן (1) של סעיף 8 מן הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שיימחק ממנו התנאי לפסקה (א) שבו, ויוחלף בתנאי הבא:—
- „בתנאי כי —

(1) אתר של בניין (להבדיל מבניין תעשייתי), שאינו בניין שאתרו כלול בסוג 4 של התוספת על הפקודה הזאת, יהיו רואים אותו — לצורך הכנת רשימת מס הרכוש החקלאי — כאילו הוא שייך לאותו סוג עצמו שלו שייכת הקרקע המקפת אותו אתר, ומקום שאותו אתר מוקף בחלקו קרקע מסוג אחד ובחלקו קרקע מסוג אחר או מסוגים אחרים, יהיו רואים אותו אתר כאילו הוא שייך לסוגה של אותה קרקע, שבגינו רשום שיעור המס הגבוה ביותר בתוספת על הפקודה הזאת; וכן

(11) מקום שקרקע כל-שהיא נטועה או משמשת בדרך המכלילה אותה ביותר מסוג אחד, ולדעת המעריך הרשמי אין הדבר מעשי — כדי בחינה מסתברת — לחלק אותה קרקע לחלקים נפרדים, שכל אחד מהם יהיה בן סוג מיוחד, כי אז יהיו רואים את כללה של אותה קרקע כאילו הוא שייך לאותו סוג אחד מבין הסוגים האמורים, המחייב את שיעור המס הגבוה ביותר לפי הרשום בתוספת על הפקודה הזאת; וכן“.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

13 ביוני, 1947.

פקודת מלווה מלחמה (תיקון).

מס' 21 ל'ש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת מלווה המלחמה, 1941.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

- שם קצר. מס' 33 ל'ש' 1941.
1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת מלווה המלחמה (תיקון), 1947, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת מלווה המלחמה, 1941, הקרוייה להלן „הפקודה העיקרית“.

2. סעיף 5 של הפקודה העיקרית יופקע ובמקומו יבוא הסעיף הבא:—
- 5—(1) למרות קביעותיה של פקודת מס הבולים, לא ישתלם מס בולים, פרק קל"ג. שום מס בולים על —

(א) כל העברה של איגרת-חוב;

(ב) כל פקודת-שלום או קבלה על כל סכום המשתלם בגין איגרת-חוב כל-שהיא או בגין ריבית כל-שהיא שנתרבתה על איגרת-חוב כל-שהיא;

(ג) כל הרשאה, שנתן כל מחזיק באיגרת-חוב באופן שאישרו מנהל הדואר הכללי, והמרשה כל אדם לפעול כסוכנו בגין איגרות-חוב שבידי אותו מחזיק או בגין כל ריבית או דבר אחר הנובעים מהן.“

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

13 ביוני, 1947.

פקודת מסחר עם האויב (תיקון),

מס' 22 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת המסחר עם האויב, 1939.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת המסחר עם האויב (תיקון), 1947, ותהיה נקראת שם קצר. ומתבארת כאחת עם פקודת המסחר עם האויב, 1939, הקרויה להלן, הפקודה העיקרית".

2. סעיף 9 של הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שיוכנס אליו, מיד לאחר סעיף-טן (9) שבו, הסעיף-הקטן הבא, כסעיף-קטן (10) בו:—

"(10) למרות כל האמור בסעיף הזה, רשאי הנציב העליון להרשות לאפוטרופוס על רכוש האויב להשקיע כל כספים שבאחיותו באותו האופן, שיהיה הנציב העליון עשוי לבקבו מזמן לזמן, ועוד רשאי הוא להרשות להעביר מרשות לרשות הכנסה כל-שהיא, שנתקבלה מכל השקעות, או מהשקעה כל-שהיא, שהשקיע האפוטרופוס על רכוש האויב בכל זמן לאחר יום השלושה בספטמבר, 1939."

3. הפקודה העיקרית תתוקן מתוך שיוכנס אליה, מיד לאחר סעיף 9ג שבה, הסעיף הבא, כסעיף 9ד:—

79.—(1) מקום שאדם כל-שהוא (הקרוי להלן בסעיף הזה "המבקש"), שהיה — אילולא פעולתם של הפקודה הזאת או כל צו שניתן לפיה — זכאי —

כוחו של אפוטרופוס על רכוש האויב לוותר על תשלומים מסויימים במקרים מסויימים.

(א) בכללו של רכוש כל-שהוא, הכולל פרדס הדרים (הקרוי להלן בסעיף הזה "הפרדס"), שעל קיומו — או בזיקה אלי-כך — הוציא האפוטרופוס על רכוש האויב, כספים מתוך שימוש בכוחותיו לפי הפקודה הזאת; או

(ב) בחלק מאותו רכוש,

פונה בבקשה לאפוטרופוס על רכוש האויב שינקוט באותם צעדים, שבהם עשוי להיות צורך, כדי לבצע את הקנייתו של אותו רכוש למבקש, רשאי האפוטרופוס על רכוש האויב לוותר — אם הוא חושב זאת לצורך ולנאות לעשות כן, לאחר שקיבל אותן ידיעות באותה הצורה שיהיה עשוי לדרשן — על-כך כי המבקש ישלם לו, ולאחר-מכן יהיה זכאי כי הממשלה תשלם לו, אותו חלק של אותם כספים, שהוציא כאמור לעיל, השווה —

(1) במקרה שבו נערכה הבקשה בגין כללו של אותו רכוש

— לסכום שעליו יעיד מושל המחוז במחוז, שבו נמצא הפרדס, כי הוא הסכום הכולל, שהיה עלול להתקבל בגין אותו פרדס — כמלווה לזמן קצר על יבול מחברה מאושרת, לפי פקודת המלוות לזמנים קצרים על יבול (בטחון), 1935, שלפרעונו ערבה הממשלה, אילו הוגשה בקשה על מלווה כזה;

מס' 27 לש' 1935.

הכנסת סעיף חדש, סעיף 9ד, אל הפקודה העיקרית.

(11) במקרה שבו נערכה הבקשה בגין חלק מאותו רכוש — לסכום, שמתכוונתו אל כלל הסכום האמור היא כמתכונת אותו החלק אל כללו של אותו רכוש, אם מילאו אחר כל הדרישות הבאות, דהיינו —

(א) המבקש חותם על שטר מלווה, הנערך בין מושל המחוז במחוז, שבו נמצא הפרדס, בשם הממשלה ומטעמה — מצד אחד, והמבקש מצד שני, שהושמו עליו בולים כהלכה על חשבון המבקש, ובו מאשר המבקש שהוא מתחייב לממשלה כדי הסכום הנזכר בפסקה (1) או (11) שלעיל, הכול לפי העניין, ומקבל על עצמו לשלם לממשלה את הסכום האמור, בצירוף הריבית על אותו סכום בשיעור של 3 אחוזים מן המאה לשנה באותו אופן שיקבענו מושל המחוז האמור וייאמר באותו שטר, ובו ייקבע כי הסכום האמור — בצירוף כל ריבית המתרבה עליו — יהווה שעבוד ראשון על יבול כל-שהוא של הפרדס (בין אם אותו יבול קיים בזמן שנקבע לפרעון אותו סכום וכל ריבית עליו, או כל תשלום של חלק ממנו, ובין אם אינו קיים) לטובת הממשלה, שלו דין-קדימה על-פני כל שעבוד אחר על אותו יבול, בין שנוצר לפני תאריך תחילת תקפה של פקודת מסחר עם האויב (תיקון), 1947, או לאחריו; וכן

מס' 5'ש' 1947.

(ב) המבקש מגיש העתק של אותו שטר לפקיד המחוז של הנפה, שבה נמצא הפרדס, ומשלם את הדמים שנקבעו לרישום שעבודים לפי פקודת המלוות לזמנים קצרים על יבול (בטחון), 1935; וכן

מס' 27'ש' 1935.

(ג) פקיד המחוז האמור רושם רשומה נאותה בפנקס הרישום של שעבודי יבול, המתנהל לפי פקודת המלוות לזמנים קצרים על יבול (בטחון), 1935.

מס' 27'ש' 1935.

(2) עם התימתו של השטר הנזכר בסעיף-קטן (1) בידי המבקש ולאחר-מכן, יהווה הסכום — הנזכר בפסקה (1) או (11) של הסעיף-הקטן ההוא, הכול לפי העניין, בצירוף כל ריבית המתרבה עליו — שעבוד ראשון כפי שנקבע באותו שטר בהתאם לקביעותיה של פסקה (א) מסעיף-קטן (1), וקביעותיה של פקודת המלוות לזמנים קצרים על יבול (בטחון), 1935, תחולנה — מתוך כפיפות לקביעותיה של פסקה (א) מסעיף-קטן (1), ובאותם שינויים שיהיו עלולים להיות נחוצים — על אותו שעבוד כאילו היה שעבוד הרשום לטובת חברה מאושרת לפי הפקודה הזיא, ואם לא ישולם הסכום האמור — בצירוף כל ריבית שנתרבתה עליו — בתאריך שבו יחול מועד פרעונו בהתאם לקביעותיו של השטר האמור, אפשר יהיה לגבות אותו הסכום יחד עם אותה ריבית בהתאם לקביעותיה

מס' 27'ש' 1935.

פרק ק"ו.

של פקודת המסים (גבייה), שלה יהיו אלה כפופים מכל הבחינות, כאילו היה זה מס, העשוי להיות משתלם ביד המבקש, שנישום כהלכה ועבר מועד פרעונו.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

13 ביוני 1947.

פקודת מכס (תיקון).

מס' 23 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת המכס.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

שם קצר.
פרק ס"ב.
הפקעת סעיף 158א
של הפקודה העיקרית
והחלפתו בסעיף
אחר.
מס' 1 לש' 1937.

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת המכס (תיקון), 1947, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת המכס, הקרוייה להלן „הפקודה העיקרית“.

2. סעיף 158א של הפקודה העיקרית, כפי שחוקק בסעיף 3 של פקודת ההוצאה המתוקנת של החוקים (תיקונים), 1937, יופקע, והסעיף הבא יבוא במקומו:—

158א—(1) הנציב העליון רשאי להתיר בצו — במקרה של סחורות מכל סוג או תיאור, המיוצרות בפלשתינה (א"י) ומופקות ממנה — משיכת-חזרה של מסי-מכס, העשויים להיות מושמים לפי פקודת העריף המכס והפיטורים, 1937, בגין כללו של כל חומר, או חלק כל-שהוא ממנו, ששימש בייצור אותן סחורות, והוא רשאי לנקוב את התנאים שלפיהם תותר אותה משיכת-חזרה:

„כביעה כדבר
משיכת-חזרה של
מסי-מכס על סחורות
שעמדו בתהליך שבו
אברה זיהותן.
מס' 24 לש' 1937.

בתנאי כי משיכת-חזרה תותר לפי הסעיף הזה אך ורק בגין אותה כמות של חומר, שבה יוכח — כדי הנחת דעתו של המנהל — כי עליה שולמו מסי-מכס העשויים להיות מושמים לפי פקודת המכס והפיטורים, 1937.

(2) המנהל רשאי להתקין אותם כללים, שאותם רואה הוא לנחוצים למען פעולת כל היתר (ה"א סגולה, ח"ו דגושה וצרוייה) של משיכת-חזרה לפי הסעיף הזה ולמען בטחון ההכנסה, ובמיוחד יכולים אותם כללים לדרוש מאת כל אדם, שהיה גוגע — בשלב כל-שהוא — בסחורות שעליהן נתבעת משיכת-חזרה, להמציא אותן ידיעות, העשויות להיות נחוצות כדי לאפשר למנהל לקבוע אם שולם מס-מכס על החומר, שבגינו נערכת התביעה, ולהראות כל פנקסי חשבונות, או תעודות אחרות מכל טיב שהוא, המתייחסים לחומר ההוא.

(3) הפר אדם כל-שהוא כל כלל מן הכללים האלה, או חדל מלמלא אחריה, יהיה צפוי לעונש של חמישים פונט על כל עבירה ועבירה.“

הקניית חוקף.

3. כדי להסיר ספק, מכריזים בזה כי שום צו, שניתן לפי סעיף 158א של הפקודה העיקרית, כפי שחוקק בסעיף 2 של הפקודה הזאת, לא יהיה נטול-חוקף אך ורק בגלל העובדה שנאמר בו במפורש כי ייכנס לתקפו בתאריך הקודם לתאריך תחילת-תקפה של הפקודה הזאת וקודם תאריך פרסומו של הצו בעיתון.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

13 ביוני 1947.

פקודת פנסיות (תיקון).

מס' 24 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הפנסיות, 1944.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

- שם קצר. 1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הפנסיות (תיקון), 1947, ותהיה נקראת מס' 1 לש' 1944. ומתבארת כאחת עם פקודת הפנסיות, 1944, הקרוייה להלן „הפקודה העיקרית“.
- תיקון סעיף 12 של הפקודה העיקרית. 2. סעיף 12 של הפקודה העיקרית יתוקן בהפקעת סעיף־קטן (5) שבו.
- א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון. 13 ביוני 1947.

פקודת בריאות העם (תיקון).

מס' 25 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת בריאות העם, 1940.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

- שם קצר. 1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת בריאות העם (תיקון), 1947, ותהיה נקראת מס' 40 לש' 1940. ומתבארת כאחת עם פקודת בריאות העם, 1940, הקרוייה להלן „הפקודה העיקרית“.
- תיקון סעיף 2 של הפקודה העיקרית יתוקן —
- (א) מתוך שתימחק ההגדרה „משרד הבריאות המחוזי“, המצויינה בו, ותוחלף בהגדרה הבאה:—
- „משרד בריאות מחוזי“ מובנו משרד מחוזי של מחלקת הבריאות, וכולל משרד נפה של אותה מחלקה“;
- (ב) מתוך שתוכנס בו, מיד לאחר ההגדרה „רחוב“, ההגדרה הבאה:—
- „נפה“ מובנה אחת הנפות האדמיניסטרטיביות, שלהן מחולקת פלשתינה (א"י) בידי הנציב העליון, באישורו של מזכיר המדינה, בהכרזה לפי דברי־המלך במרעצה על פלשתינה (א"י), 1922 עד 1939, או כל דבר־מלך במרעצה, המתקן או הבא במקום דברי־המלך ההם במרעצה“.
- תיקון סעיף 6 של הפקודה העיקרית יתוקן —
- (א) מתוך שיופקע סעיף־קטן (2) שבו ויוחלף בסעיף־הקטן הבא:—
- (2) המנהל רשאי למנות לכל מחוז או נפה, או חלק כל־שהוא מהם, רופא ממשלתי להיות רשם הלידות והפטירות לאותם מחוז או נפה, או לאותו חלק מהם, והוא יהיה אחראי להנהלת אותו הפנקס ולביצועם של התפקידים המוטלים על רופאים ממשלתיים לפי סעיפים 4 ו־5 בזיקה אל הודעות על לידות ופטירות ורישומן וימלא אותן חובות אחרות בזיקה אל כך, שתהיינה עשויות להיקבע לפי סעיף 9“;
- (ב) מתוך שתימחקנה המלים „הרושם של הלידות והפטירות“, המצוינות בשורה השנייה של סעיף־קטן (3) שבו, ותוחלפנה במלים הבאות:—
- „הרשם של הלידות והפטירות של כל מחוז או נפה, או כל חלק מהם“;
- (ג) מתוך שיוכנסו בו, מיד לאחר סעיף־קטן (3) שבו, הסעיפים־הקטנים הבאים כסעיפים־קטנים (4) ו־(5):—

„(4) לא ייעשה כל שינוי בפנקס כל־שהוא של לידות ופטירות, אלא כמורשה בקביעותיהם של הפקודה הזאת או כללים כל־שהם, שהותקנו לפיה, ובהתאם להן.

(5) טעות עובדתית או מהותית או טעות לבלר בכל פנקס של לידות ופטירות רשאי לתקן כל רשם של לידות ופטירות, האחראי — בהתאם לסעיף־קטן (2) — להנהלתו של הפנקס, שבו נתגלתה אותה טעות.

תיקון סעיף 9 של הפקודה העיקרית.

4. סעיף 9 של הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שתופקע פסקה (ב) שבו, ותוחלף בפסקה הבאה:—

„(ב) הטופס והאופן לרישום לידות ופטירות, הפרוצידורה בדבר שינויים ותיקונים של טעויות בפנקס והדמים העשויים להשתלם תמורת אותם רישומים, שינויים או תיקונים;”.

א. ג. קאניגהאם
נציב עליון.

13 ביוני, 1947.

פקודת שירות ציבור (הענקות נוספות),

מס' 26 לש' 1947.

פקודה הבאה להתקין מרכול (אדמיניסטרציה) של קרן לטובת התלויים בפקידי ממשלה שנהרגו או נפצעו בתוצאת פעולות אימתנות.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת שירות הציבור (הענקות נוספות), 1947. שם קצר.
2. בפקודה הזאת — פירוש.

„מותב” מובנו המותב כפי שנתכונן מוזמן לזמן לפי סעיף 3;

„פקיד־ממשלה נקוב” מובנו פקיד־ממשלה כל־שהוא, ששמו הודע למותב לפי סעיף 5;

„קרן” מובנה הקרן שעליה מרומז בסעיף 4.

3—(1) היה יהיה מותב, שיהיה נודע בשם „מותב שירות־הציבור (הענקות נוספות)”, שיהיה גוף מאוגד ויהיו לו חילופים לעולמים וחמת כללית, ויהיה רשאי לתבוע לדין ולהיתבע לדין בשמו המאוגד.

(2) המותב יהיה מורכב מאותם בני־אדם, שמספרם לא יעלה על שבעה בבת־אחת בזמן כל־שהוא, שיהיה הנציב העליון עשוי למנותם מוזמן לזמן להיות חברי המותב.

(3) יושב־ראש המותב יהיה אותו חבר המותב, שאותו ימנה הנציב העליון מוזמן לזמן להיות יושב־ראש. בהיעדרו של יושב־הראש שנתמנה כן, או באין לאל ידו לפעול כיושב־ראש, רשאי המותב למנות את אחד מחבריו לפעול זמנית כיושב־ראש.

(4) מניינו החוקי של המותב — לצורך עניין כל־שהוא הבא בפני המותב להכרעה — יהיה אותו מניין שיקבענו הנציב העליון מוזמן לזמן בצו. הכרעות תהיינה ברוב דעותיהם של החברים המצביעים. אם תהיינה הדעות שקולות, תהיה נודעת ליושב־ראש דעה נוספת מכרעת. מתוך כפיפות לנ"ל, יהיה כוחו של המותב יפה במילואו להסדיר את הפרוצידורה שלו עצמו, ולהעביד חבר לבלרים, כאשר יהיה נחוץ, באותם תנאים שהוא עשוי לראותם נאותים, ויהיו נודעים לו כל אותם

כוחות אחרים, העשויים להיות נחוצים כדי למלא את תפקידיו וחובותיו לפי הפקודה הזאת.

4.—(1) הנציב העליון רשאי להורות את החשבונאי הכללי לשלם למוטב מזמן לזמן מכספי-הציבור של הממשלה אותם סכומים, שיהיה הנציב העליון עשוי לראותם נאותים כדי להשיג לבטח הקצבה מספקת, כפי שנקבע להלן, לתלויים בפקידי-ממשלה נקובים; ואותם ספים וכספים אחרים כל-שהם, העשויים לבוא לידי המותב, יהיו קרן, שיהיה על המותב למרכל אותה.

הקרן.

(2) המותב ימלא אחר כל הוראות, שיהיה הנציב העליון עשוי לתיתן מזמן לזמן ביחס להשקעת הקרן או חלק כל-שהוא ממנה; ומתוך כפיפות לכך, הוא רשאי להשקיע את הקרן, או חלק כל-שהוא ממנה, באופן כל-שהוא, שיאשרהו הנציב העליון בדרך-כלל או במיוחד.

(3) אם מזמן לזמן יהיה הנציב העליון סבור, לאחר התייעצות עם המותב, כי האקטיב שבידי המותב מספיק די והותר למילוי תפקידיו וחובותיו לפי הפקודה הזאת, או כן עסקיו טעונים פירוק, יהיה רשאי להורות את המותב כי ישלם לחשבונאי הכללי אותם סכומים, שיהיה עשוי לראותם כעודפים על הדרוש למוטב כאמור לעיל או — הכול לפי העניין — כי יפרק את עסקיו וישלם לחשבונאי הכללי כל כספים שיישארו בידיו; ולאחר-מכן יהיו כל ספים, שעליהם ניתנה הוראה כי ישולמו כך, חוב המגיע מן המותב לממשלה, ומותר יהיה להיפרע אותם כחוב כזה, כל ספים ששולמו או נתפרעו כן יהיו חלק מכספי-הציבור של הממשלה.

5. הנציב העליון רשאי מזמן לזמן לגרום לכך שיודעו למוטב שמותיהם של פקידי-ממשלה כל-שהם, שקיפרו חייהם או נחבלו — בין לפני החילת תקפה של הפקודה הזאת ובין לאחר-מכן — בתוצאת פעולות אימתנות, ואשר התלויים בהם צריכים — לדעת הנציב העליון, בהתחשב בכל מסיבות המקרים — להיות ראויים להנאות מן הקרן, שום הכרעה של הנציב העליון לפי הסעיף הזה, אם להודיע או לבלי להודיע שם כל-שהוא, לא תהיה צפויה להקשייה בבית-משפט כל-שהוא.

הורעה בדבר פקידי-ממשלה, שלתלויים בהם רשאי המותב להקציב הנאות.

6.—(1) המותב רשאי לשלם מן הקרן —

תפקידיו וחובותיו של המותב.

(א) את הוצאותיו ומשימותיו שבהן עמד כנאות, וכל הוצאות נאותות אחרות; (ב) מזמן לזמן — להנאתם של בני-האדם, שאותם הוא עשוי לראות כתלויים בפקידי-ממשלה נקובים — אותם ספים, שאותם הוא עשוי לראות נאותים כדי קיומם או חיגוכם, בהתחשב בכל מסיבות מקריהם;

(ג) ספים כל-שהם הדרושים לשם השקעה;

(ד) ספים כל-שהם, שעליהם ניתנה הוראה או דרישה — לפי הפקודה הזאת — כי ישולמו.

(2) המותב יגהל חשבונות נאותים, ויגרום לכך כי בכל שנה יבקרם מבקר חשבונות, שאותו יאשר מזכיר-הכספים.

(3) המותב יגיש למזכיר-הכספים כל אותן הרצאות-דברים וידיעות בדבר ממונו, הכנסתו והוצאתו (לרבות אומדנות הכנסה או הוצאה לעתיד), שיהיה מזכיר הכספים עשוי לדרשן.

(4) שום הכרעה של המותב לפי סעיף-קטן (1) של הסעיף הזה לא תהיה

צפויה להקשייה בבית-משפט כל-שהוא.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

13 ביוני, 1947.

פקודות חסינויות וזכויות-יתר של האומות המאוחדות.

מס' 27 לש' 1947.

פקודה הבאה להתקין מתן חסינויות וזכויות-יתר מסויימות לאומות המאוחדות ותכליות הקשורות אל-כך.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת החסינויות וזכויות-יתר של האומות שם קצר. המאוחדות, 1947.

2. הנציב העליון רשאי — בצו —

(א) להתקין כי יהיו נודעים להן לאומות המאוחדות — כדי אותה מידה שתהיה עשויה להינקב בצורה החסינויות וזכויות-יתר הרשומות בחלק א' של התוספת על הפקודה הזאת, וכן יהיו נודעים להן הכשרים המשפטיים של גוף מאוגד ;

(ב) להעניק לפקידי האומות המאוחדות, כדי אותו מספר שיהיה עשוי להינקב בצו, המחזיקים באותן משרות גבוהות באומות המאוחדות, שתהיינה עשויות להינקב בצו, ולאותם בני-אדם המועסקים בשליחויות מטעם האומות המאוחדות, שיהיו עשויים להינקב כן, ולכל אדם, שהוא נציגה של ממשלה חברה לאספה הכללית או לכל מועצה או ארגון אחר של האומות המאוחדות — כדי אותה מידה שתהיה עשויה להינקב כן, את החסינויות וזכויות-יתר הרשומות בחלק ב' של התוספת על הפקודה הזאת.

(ג) להעניק לאותם סוגים אחרים של פקידים ומשמישים של האומות המאוחדות, שיהיו עשויים להינקב בצו — כדי אותה מידה שתהיה עשויה להינקב כן — את החסינויות וזכויות-יתר הרשומות בחלק ג' של התוספת על הפקודה הזאת, ולחלק ד' של התוספת על הפקודה הזאת תהיה נודעת נפקות, כדי להושיט לחברי-העובדים של נציגי ממשלות חברות, ולמשפחות הפקידים של האומות המאוחדות, כל חסינויות וזכויות-יתר שהוענקו לנציגים או לפקידים לפי פסקה (ב) של הסעיף הזה, פרט לאותה מידה שבה תוצא מן הכלל פעולתו של חלק ד' האמור — בצו, המעניק את החסינויות וזכויות-יתר.

3. הנציב העליון במועצה רשאי להעניק — בצו — לשופטים ולרשמים של בית המשפט הבינלאומי, שהוקם לפי מגילת האומות המאוחדות, ולמתדיינים באותו בית-משפט, וסוכניהם, יועציהם המשפטיים ועורכי-הדין שלהם אותן חסינויות, וזכויות-יתר והקילות, העשויות להיות נדרשות כדי לתת נפקות לכל החלטה של האספה הכללית של האומות המאוחדות או לכל אמנה שאותה אישרה.

4.—(1) מקום שהוענקו חסינויות, וזכויות-יתר לבני-אדם כל-שהם — בצו במועצה, שניתן לפי סעיף 2 או סעיף 3 של הפקודה הזאת, יהיה המזכיר הראשי —

(א) עורך רשימה של בני-האדם, הזכאים בחסינויות ובזכויות-יתר, שהוענקו לפי פסקה (ב) של סעיף 2, וכן יהיה רשאי לערוך רשימה של בני-האדם, הזכאים בחסינויות ובזכויות-יתר שהוענקו לפי פסקה (ג) של סעיף 2, או לפי סעיף 3 ;

(ב) גורם לכך, כי כל רשימה, שנערכה לפי הסעיף-הקטן הזה, תפורסם בעיתון ;
(ג) כל-אימת שאדם כל-שהוא פוסק מלהיות זכאי בחסינויות ובזכויות-יתר שאליהם מתייחסת כל רשימה כזאת, או מתחיל להיות זכאי בהם — מחקן

כוחו של הנציב העליון במועצה להעניק חסינויות, וזכויות-יתר וכשרים מסויימים לאומות המאוחדות.

כוחו של הנציב העליון במועצה להעניק חסינויות, וזכויות-יתר וכשרים לבית-המשפט הבינלאומי,

יש לפרסם את רשימות בני-האדם בעלי זכויות-יתר.

את הרשימה, וגורם לכך, כי הורעדה על התיקון, או — אם הוא חושב לנכון — רשימה מתוקנת, תפורסם כאמור לעיל.

(2) כל רשימה או הודעה, שתפורסם לפי סעיף-קטן (1) של הסעיף הזה, תציין את התאריך, שממנו ואילך תהיה גודעת או נודעה נפקות לרשימה או לתיקון; והעובדה שאדם כל-שהוא כלול או הוכלל או שאינו כלול או שלא הוכלל בזמן כל-שהוא בין בני האדם הזכאים בחסינויות ובזכויות-היתר הנדונות, אפשר להוכיחה בפסקנות, אם נתפרסמה כן רשימתם של בני-האדם ההם, מתוך הראיית העיתון, הכולל את הרשימה או הכולל לפי העניין, את הרשימה האחרונה שלה נודעת נפקות לפני הזמן ההוא, יחד עם העיחונים, (אם יש כאלה בנמצא), הכוללים את הודעות התיקונים שלהם נודעת נפקות, לפני הזמן ההוא, ומתוך שיוראה כי שמו של האדם ההוא הינה, או היה בזמן ההוא, כלול ברשימה, או אינו, או לא היה בזמן ההוא, כלול בה.

5. שום דבר בקביעותיה הקודמות של הפקודה הזאת לא יתבאר כאילו הוא שולל מאת הנציב העליון את הזכות למאן מלגמול חסינויות או זכויות-יתר לבתניה, או לנציגיה של כל מעצמה, או לקחתם חזרה מהם, משום שהמעצמה חדלה מלגמול חסינויות או יתרונות מתאימים לאזרחים או לנציגים פלשתינאיים (א"י).

נוהג הדרי.

התוספת.

חלק א.

חסינויות וזכויות-יתר של האומות המאוחדות.

1. חסינות בפני תביעה לדין ופעולה משפטית.
2. הבטחת אי-חילול של ארכיונים רשמיים ומקומות המוחזקים במשרדים באופן דומה לזה הנגמל בממלכה המאוחדת בגין ארכיונים ומקומות רשמיים של שליח מעצמה ריבונית זרה, אשר הגיש את תעודותיו להוד רוממות.
3. פיטורים או הנחה מאותם מסים וארנוניות, להבדיל ממסים על העלת סחורות, שיהיו עשויים להירשם בצו שינתן לפי סעיף 2(א) של הפקודה, והם אותם מסים וארנוניות, אשר — לדעת הנציב העליון במועצה — מתאימים ביותר, במידה שמתירות זאת המסיבות, למסים ולארנוניות, שמהם ניתנים פיטורים או הנחה בממלכה המאוחדת למעצמה ריבונית זרה.
4. פיטורים ממסים על העלת סחורות, שהעילון במישרים האומות המאוחדות לשם שימוש רשמי בידיהן בפלשתינה (א"י) או לשם הפקה, או על העלת כל פרסומים של האומות המאוחדות, שהעילון במישרים, ואותם פיטורים יהיו כפופים למילוי אחר אותם תנאים שיהיה מנהל המכס והאקסיו עשוי לקבעם כדי להגן על הכנסת-הממשלה.
5. פיטורים מאיסורים וצמצומים על העלה או הפקה במקרה סחורות, שהועלו או הופקו במישרים בידי האומות המאוחדות לשם שימוש רשמי בידיהן, ובמקרה כל פרסומים של האומות המאוחדות, שהועלו או הופקו במישרים בידיהן.
6. הזכות ליהנות — לשם חליפת-הודעות טלגרפיות, שאותן תשלחנה והן תכלולנה רק חומר המיועד לפרסום בעיתונות או לשידור (ובכלל זה חליפת הודעות טלגרפיות הנשלחות למקומות שמחוץ לפלשתינה (א"י) או מהם) — מכל שיעורים מופחתים העשויים לחול על שירות מתאים לזה במקרי טלגרמות של עיתונות.

חלק ב.

- חסינויות וזכויות יתור של פקידים גבוהים של האומות המאוחדות, בני אדם בשליחויות ונציגי ממשלות.
1. חסינות מפני תביעה לדין ופעולה משפטית הדומה לזו הנגמלת בממלכה המאוחדת לשליח מעצמה ריבונית זרה שהגיש את תעודותיו להוד רוממות.
 2. אי-חלול של מקום מושב הדומה לזה הנגמל לשליח כזה בממלכה המאוחדת.
 3. פיטורים או הנחה מאותם מסים, העשויים להיות רשומים בצו, שינתן לפי סעיף 2(ב) של הפקודה, והם אותם מסים, אשר — לדעת הנציב העליון במועצה — מתאימים ביותר, במידה שמתירות זאת המסיבות — למסים, שמהם ניתנים פיטורים או הנחה בממלכה המאוחדת לשליח כזה.

חלק ג.

חסינויות וזכויות יתור של פקידים ומשמשים אחרים.

1. חסינויות מפני תביעה לדין ופעולה משפטית בגין דברים שנעשו או לא נעשו אגב ביצוען של חובות רשמיות.
2. פיטורים ממש ההכנסה בגין דמי השתכרות שקיבלום כפקיד או משמש של האומות המאוחדות.

חלק ד.

חסינויות וזכויות יתור של חברי עובדי נציג ושל משפחת פקיד גבוה.

1. מקום שאדם כלשהוא זכאי באותן חסינויות וזכויות יתור כלשהן, שנזכרו בחלק ב' של התוספת, כנציגה של ממשלה חברה, יהיה גם חברי העובדים הרשמי שלו, המלווה אותו כנציג כזה, זכאי בחסינויות וזכויות יתור ההן, כדי אותה מידה שבה זכאים בממלכה המאוחדת בני-לוייתו של שליח מעצמה ריבונית זרה, שהגיש את תעודותיו להוד רוממות, בחסינויות וזכויות יתור הנגמלות לשליח:

בתנאי שמקום שכל אדם כזה זכאי בכל פיטורים או הנחה ממסים, כנזכר בפסקה 3 של חלק ב' האמור, יהיה חברי העובדים הרשמי שלו, המלווה אותו כנציגה של ממשלה חברה, זכאי בפיטורים או בהנחה ההם רק כדי אותה מידה שתהיה עשויה להינקב בצו, המעניק פיטורים או הנחה לנציג, והיא המידה, אשר בה — לדעת הנציב העליון במועצה — זכאים בממלכה המאוחדת בני-לוייתו של שליח מעצמה ריבונית זרה, שהגיש את תעודותיו להוד רוממות, בפיטורים או בהנחה ממסים הניתנים לשליח.

2. מקום שאדם כלשהוא זכאי באותן חסינויות וזכויות יתור כלשהן, שנזכרו בחלק ב' של התוספת הזאת, כפקיד האומות המאוחדות, יהיו גם האשה או הבעל של אותו אדם וילדיו הצעירים מבני עשרים ואחת זכאים בחסינויות וזכויות יתור ההן, כדי אותה מידה, שבה זכאים בממלכה המאוחדת האשה או הבעל וילדיו של שליח מעצמה ריבונית זרה, שהגיש את תעודותיו להוד רוממות, בחסינויות וזכויות יתור הנגמלות לשליח:

בתנאי שמקום שכל אדם כזה זכאי בכל פיטורים או הנחה ממסים, כנזכר בפסקה 3 של חלק ב' האמור, יהיו האשה או הבעל של האדם ההוא וילדיו הצעירים מבני 21 זכאים בפיטורים או בהנחה ההם רק כדי אותה מידה, שתהיה עשויה להינקב בצו, המעניק פיטורים או הנחה לאותו אדם, שהיא המידה, אשר בה — לדעת הנציב העליון במועצה — זכאים בממלכה המאוחדת האשה או הבעל וילדיו של שליח מעצמה ריבונית זרה, שהגיש את תעודותיו להוד רוממות, בפיטורים או בהנחה ממסים הניתנים לשליח.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון

13 ביוני, 1947.

פקודת פיקוח על מזונות.

(הקניית תוקף למינויים מסויימים),

מס' 28 לש' 1947.

פקודה הבאה להקנות תוקף למינויים מסויימים לפי פקודת הפיקוח על מזונות, 1942, ולעניינים הכרוכים בכך.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הפיקוח על מזונות (הקניית תוקף למינויים מסויימים), 1947.

2. כדי להסיר ספק, מכריזים בזה כי המינויים, שמינה הנציב העליון לפי סעיף 2 של פקודת הפיקוח על מזונות, 1942, את ג'ורג' פאטרסון קארטר למפקח על מזונות, כדי למרכל את הפקודה האמורה, החל מיום 23 ביולי, 1946, ואת אדווארד ג'והן האריס למשנה למפקח על המזונות, כדי למרכל את הפקודה האמורה, החל מיום 23 ביולי, 1946, נעשו באופן שנודע לו תוקף, וכי כל פעל שעשאו ג'ורג' פאטרסון קארטר האמור, וכל פעל שעשאו אדווארד ג'והן האריס האמור, מתוך שימוש — או שימוש מיומר — בכל כוח שהוענק למפקח על המזונות, או מתוך מילוי — או מילוי מיומר — של כל חובה שהוטלה עליו, בפקודת הפיקוח על מזונות, 1942, או בתקנות-ההגנה, 1939, או בכל חוק אחר, או לפיהם, יהיו רואים אותם כאילו נעשו באופן שנודע לו תוקף, אם היו נעשים באופן שנודע לו תוקף, לו היו ג'ורג' פאטרסון קארטר האמור ואדווארד ג'והן האריס האמור ממונים, באופן שנודע לו תוקף, למפקח על מזונות ולמשנה למפקח על מזונות, כסדרם, למרכול פקודת הפיקוח על מזונות, 1942, בשעה שעשו אותם פעלים.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

13 ביוני, 1947.

תזכיר

מתוך שימוש בכוחות, שהוקנו לו בסעיף 2 של פקודת הפיקוח על מזונות, 1942, מינה הנציב העליון את מר ג'. פ. קארטר ואת מר א. ג. האריס למפקח על מזונות ולמשנה למפקח על מזונות כסדרם, כדי למרכל את הפקודה, החל מיום 23 ביולי, 1946, למחרת היום שבו נהרג המפקח הקודם על מזונות, מר ג'. וואלש, (עיחון מיום 23.3.42, ע' 457) בשעה שנהרסו משרדי הממשלה במלון המלך דוד. מודעות על מינויים אלה נתפרסמו בעמודים 140 ו-141 של תוספת מס' 2 על העיתון מס' 1554 מיום 6 בפברואר, 1947.

2. נתעורר ספק בדבר תקפם של מינויים אלה החל מיום 23 ביולי, 1946. הפקודה הזאת באה להסיר את הספק ההוא והיא מקנה ותקף לכל הפעלים שעשאו למן התאריך ההוא מתוך שימוש — או שימוש מיומר — בכל כוח שהוענק בפקודת הפיקוח על מזונות, 1942, או בכל חוק אחר.

פקודת בתי-סוהר (תיקון).

מס' 29 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת בתי-הסוהר, 1946.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת בתי-הסוהר (תיקון), 1947, ותהיה נקראת מס' 3 לש' 1946.

כאחת עם פקודת בתי-הסוהר, 1946, הנקראת להלן, "הפקודה העיקרית".

2. סעיף 78 של הפקודה העיקרית והערת השוליים שלו יופקעו, והדברים הבאים יבואו במקומם:—

הפקעת סעיף 78 של הפקודה העיקרית.

78. מותר להרשות אסיר אזרחי, או אסיר פלילי לפני שפיטתו, לקבל אותה דייטה של מנות מיוחדות, העשויה להיות מותקנת למען אסיר, שלו הוענק יחס מיוחד, ומותר לספק לו מיטה ושלוש סמיכות.

זכויות יתר של אסיר אזרחי או אסיר פלילי לפני שפיטתו.

3. סעיף 79 של הפקודה העיקרית והערת השוליים שלו יופקעו.

הפקעת סעיף 79 של הפקודה העיקרית.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליז.

13 ביוני 1947.

תזכיר.

הפקודה הזאת נוטלת את זכות היתר, שהיתה לפני כן בידי אסירים אזרחיים, ובידי אסירים פליליים לפני שפיטתם, לקבל מזון, בגדים וכו', שסופקו מחוץ לבית הסוהר. בו בזמן מוסיפים להכיר במצבם המיוחד ומתירים להם מנות מיוחדות, מיטה וסמיכות.

